

Anna Tyniec, Michał Parczewski

Niepla, st. 7, gm. Jasło, woj.
krośnieńskie

Informator Archeologiczny : badania 26, 78

1992

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Napole, st. 6
gm. Kowalewo Pomorskie,
woj. toruńskie
AZP 37-47/16

Uniwersytet im. Mikołaja Kopernika In-
 stytut Archeologii i Etnologii w Toruniu

Badania prowadziła V. Stawska. Cmentarzysko wczesnośrednio-
 wieczne (XII/XIII wiek).

*Literatura: *Badania archeologiczne Ośrodka Toruńskiego...*, s. 139-144.

Niepla, st. 7
gm. Jasło, woj. krośnieńskie

Polska Akademia Nauk Instytut Ar-
 cheologii i Etnologii Zakład Archeol-
 ogii Małopolski w Krakowie

Badania prowadziła mgr Anna Tyniec. Konsultant naukowy doc.
 dr hab. Michał Parczewski. Finansowane przez Konserwatora Zaby-
 tków Archeologicznych w Krośnie. Drugi sezon badań sondażowo
 ratowniczych. Wczesnośredniowieczna osada otwarta.

Wykop archeologiczny o powierzchni 50 m² założony został na północnym skraju osady, w miejscu, gdzie głęboka orka wydobyla na powierzchnię ziemię o intensywnie ciemnym zabarwieniu i znaczne ilości fragm. ceramicznych oraz grudy polepy. W warstwach ziemi ornej i gleby znaleziono dużą ilość ułamków naczyń glinianych. Na gł. 60-65 cm możliwe było wyróżnienie zarysów archeologicznych, oznaczono je numerami 4 — 8 (obiekty 1 — 3 zostały wyeksplorowane w roku 1989).

Obiekt 4 — owalna jama o śr. 1,5-1,7 m i gł. 0,5 m. Wypełnisko o intensywnie ciemnym zabarwieniu zawierało (zwłaszcza w partii przydennej) znaczną ilość drobnych węgli drzewnych i niewielkich grudek polepy. Znaleziono w nim kilkadziesiąt fragm. ceramiki oraz kilka ułamków zębów zwierzęcych. Cechy technologiczne ceramiki skłaniają do datowania obiektu na VIII w.

Obiekt 5 — koliste palenisko o śr. ok. 0,7 m, gł. ok. 0,3 m. Wypełnisko obiektu stanowiła ziemia o intensywnie ciemnym zabarwieniu, wynikającym z dużej ilości węgli drzewnych, zmieszana ze znaczną ilością drobnych kamieni silnie przepalonych w ogniu i grudkami polepy. Dno obiektu zostało wyłożone fragmentami naczynia ceramicznego. Obiekt ten można wiązać ze schyłkiem IX lub początkiem X w.

Obiekt 6 — wyeksplorowany w części, o owalnym? zarysie, o miąższości wypełniska ok. 0,2 m. Na jego obrzeżu widoczna była smuga przepalanej gliny. Wypełnisko o ciemnym zabarwieniu zawierało niewielką ilość węgli drzewnych i kilka fragm. ceramiki (II faza wczesnego średniowiecza).

Obiekt 7 — owalny w zarysie, o ściankach pionowo opadających w kierunku prawie płaskiego dna. Wypełnisko o miąższości 0,25 m, o zabarwieniu jasnoszarym. Nie natrafiono w nim na jakiegokolwiek zabytki ruchome.

Obiekt 8 — koliste palenisko o śr. ok. 0,7 m i miąższości ok. 0,3 m. W wypełnisku wyraźnie wyróżniały się warstewki przepalonych kamyków, węgli drzewnych i grudek polepy. Inwentarz ruchomy stanowiło kilkanaście fragm. ceramiki, które można datować na przełom VIII i IX w.

Partie szczytowe obiektów zostały silnie uszkodzone orką.
 Badania będą kontynuowane.

Orle, st. 2, gm. Wejherowo, woj. gdańskie patrz neolit